

Zane Grey:

Železna cesta

Roman

Ko se je Allie predramila in vzplavala iz črnega brezdnja v svojem spominu, je ležala v okroglem šotoru iz drog in kože.

Nekaj trenutkov je bila kakor omamljena. Toda indijansko okrasje po šotoru jo je mahoma osvestilo: Sjuzi so jo bili zajeli in so jo spravili v svoj tabor. Ležala je na bivolji koži; roke in noge so ji bile zvezane; odeje in z biserjem obšita irhasta oblačila so ležale po tleh. Skozi ozko odprtino šotora je videla, da se dan nagiblje h koncu. Zunaj je bil hrup in dirindaj in glasno žlobudranje v indijanskem narečju; hud veter je pihal in deževne kaplje so bobnale po šotoru.

Allie skoro ni mogla verjeti svoji čutim. Bila je živa! Izkušala je ugotoviti, ali je ranjena. Roke in telo se ji je zdelo dokaj potolčeno, toda posebnih bolečin ni čutila. Upanje se je dramilo v njej. Če bi jo bili Sjuzi hoteli ubiti, ne bi bili tako dolgo odlašali; morda so jo nameravali zadržati v jetništvu. V tem primeru pa jo gotovo najde Slingerland in ji odkupi svobodo.

Dež je jel padati gosteje. Allie je zaduhala svež dim in je videla na stenah šotora odsev plapolajočih ognjev. Kmalu je stopila v šotor skvô*, mogočna stara ženščina s temno zarjavelim in zgrbančenim obrazom. Nesla je torilce in plitko skledico, ki jo je postavila na tla; nato je jela godrnjaje razvezovati dekljične roke.

* indijanska žena.

35

Brez posebne osornosti je stresla Allie za rame. Dekle je sedlo pokoncu.

»Ali mi hočete — storiti kaj žalega — ubiti me?« je zajecjala. Skvô je zmajala z glavo, da je ne razume, ali njena znamenja z obrazom in rokami si je bilo lahko raztolmačiti. Allie se je navedla indijanske večerje, ki je bila gorjupa in neokusna, a ji je vsaj utolažila glad. Ko je dojedla, je skvô trudoma zavezala vrvi okoli njenih zapestij, porinila jo nazaj na bivoljo kožo, odela jo in odšla iz šotora.

Nato se je kmalu stemnilo in dež se je izpremenil v naliv. Allie, ki skoro ni mogla doumeti, kako zelo jo je preje zeblo, se je jela ogrevati pod mehko kožuho. Šumenje plohe je požiralo vse druge glasove. Z Nealovim imenom na ustnicah je zaspala.

Nekaterikrat se je zbudila tisto noč v črni temi in je poslušala veter, kako je tulil, in dež, kako je prasketal. Proti jutru, ki se je zasukalo v mrzli sivini, je vihar polagoma prestal. Allie je ležala več ur sama v svojem šotoru in vezi so jo začele boleti; skrčeni udje so ji odreeneli. Toda čim delj so jo puščali samo, tem upolnejši se ji je zdel položaj.

Popoldne jo je spet posetila skvô ter jo je razvezala in nakrmila kakor sinoči. Allie je z znamenji pokazala, da bi rada imela noge svobodne ter vstala in se izprehodila. Skvô je ustregla njeni želji. Allie se je komaj držala na nogah; v glavi se ji je vrtelo; skeleča bol ji je drgetala po vseh udih.

Nato jo je starka odvela iz šotora. Allie je zagledala veliko število šotorov, mnogo konj, žensk in otrok, a le malo vojakov. Taborišče je bilo v široki dolini, mogočna, narasla reka je buče valila svoje žolte vode za šotori. Ko se je pojavila Allie, so otroci pobegnili in ženske so jo debelo gledale. Nič težko ni bilo uganiti, da jim

ne ugaja. Maloštevni vojniki so jo opazovali z mrkimi, trdnimi, nedojmljivimi pogledi. Tabor se je pestril v pisanih barvah konjske oprave in okrasja na šotorih. Pleme očividno ni bilo siromašno. Allie je videla mnogo orodja, odej, obleke in drugih stvari, ki jih Indijanci ne izdehujejo.

Peljali so jo v velik vlgvam*; na eno njegovih stranic se je naslanjal šotor. Pred ognjem je sedel star indijanski vojak, ves zgrbančen in sivolas, in je pušil; in ko so porinili Allie v šotor, se je pokazala mlada skvô. Bila je majhna stvarca z zalim, ošabnim obrazkom in temnimi, ponosnimi očmi, v umetno izvezeni in z resami okrašeni irhasti obleki, vsa nališpana in nakitena — očitno žena kakega indijanskega kneza ali glavarja. Odhajaje je ošinila Allie z zlobnim pogledom. Allie je čula godrnjajoči glas stare skvô in nagle, strastne odgovore mlade žene.

Nič drugega ni mogla kakor potrpežljivo čakati, kaj bo. Drgnila si je ranjena zapestja in gležnje, hvaležna, da so ji sneli vezi. Videla je, da jo nadzorujejo in da zlasti pazi nanjo mlada žena, ki je večkrat prišla pogledat k vходу šotora. Notranjost tega šotora se je zelo razlikovala od njene prvotne ječe. Bila je suha in čista, preproge in odeje so pokrivalo tla; okoli in okoli po stenah so viseli predmeti, okrašeni z biseri, slikarji in perjem — oblačila in druge stvari, ki jim ni mogla uganiti namena.

Prišla je noč. Allie je dolgo ležala z odprtimi očmi, nato je zaspala. Drugo jutro jo je zbudil divji trušč. Topot in rezgetanje mustangov, bojno tuljenje junakov, zmešnjava nešetih glasov, lajež psov, hrup in dirindaj — vse to je oznanjalo, da so se vojniki vrnili v tabor.

* stan.

†
V globoki žalosti naznanjamo, da je naš srčno ljubljeni, dober
sopro, brat, svak in stric, gospod

Ivan Jakopič

knjigoveški mojster

v nedeljo, dne 22. t. m. po dolgi, mučni bolezni, previden s tolažili
sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bo v torek, dne 24. t. m. ob 2. uri
popoldne iz hiše žalosti, Sv. Petra cesta št. 67, na pokopališče
k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 22. januarja 1928.

Globoko žalujejo rodbine Jakopič in Jager.

Preselitveno naznanilo!

KOMERCIJALNA BANKA D. D.

PODRUŽNICA LJUBLJANA

(Afilacija banke Ceko-Sovaški Legiji v Pragi)

se je preselila v novo urejene prostore
na Mestnem trgu šte. 5.

Najboljši šivalni stroji so

„ILIRIJA“

Nadomestni deli in vse
rodje za šivalne stroje.
Generalno zastopstvo:

Em. Fischer.
Zagreb,
Sudniška ulica 3/11
Zahtevajte ponudbo!

Vreče

novi in rabljene vseh
vrst ter JUTO za em-
balažo ima vedno v
zalogi

Mirko Mlakar, Ljubljana
Slovska ulica 11

Električno brušenje
britvic in rezil

Ljubljana
Besednik in drug
Prešernova ul. 5.

Zahvala

Za vse izraze iskrenega sožalja ob smrti mojega predobrega soproga, gospoda

dr. Ferdo Pirnata

odvetnika v Slovenigradcu

se vsem najiskrenejše zahvaljujem. Posebno zahvalo pa sem dolžna gospodu
benčnemu ravnatelju Josipu Skazi, ki mi je stal od smrti pa do pogreba s svetom
in dejanjem ob strani, gospodu primariju dr. Vinku Zelezničarju za ves njegov
trud ki ga je posvetil pokojniku v bolezni, in za lep nazrobni govor, pr-
casti temu župniku A. Gizeku, gg. sodniku Miha u Tomincu, županu Franu Vrečku,
bre. iškiemu odvetniku dr. Sukerju in Darinku Klunu za lepe poslovlne besede ob
njegovem grobu, sokolskemu društvu za časno stražo in spremstvo pri pogrebu,
požarni brambi za številno spremstvo, pevskemu društvu za ganljive žalostinke,
vsem darovalcem prekrasnih vencev, nadeja vsem spriemljevalcem od blizu in
daleč, ki so mu napravili res veličastno zadnjo pot.

Vsem in vsakomur prisrčna hvala!

Sloven gradec, dne 22. januarja 1928.

Adela Pirnatova

V neizmerni tugi javljamo vsem sorodnikom, prijateljem
in znancem, da nas je naš nad vse ljubljani sin, brat, stric
in vsak, gospod

Leopold Janež

dne 22. januarja 1928 po kratki mučni bolezni zapustil.

Sarajevo, dne 22. januarja 1928.

Žalujejoča rodbina Janežova z ostalim sorodstvom.

Napredno politično in gospodarsko društvo za »Šentpeterski-Kolo-
dvorski okraj naznanja svojemu članstvu tužno vest, da je preminul
zvesti član in agilni društveni odbornik, gospod

Jakopič Ivan

knjigoveški mojster

Cenjeno članstvo prosimo, da počasti s svojo navzočnostjo rajnega
pogreb, ki se bo vršil v torek ob 2. uri popoldne izpred hiše žalosti
Sv. Petra c. 67.

Ljubljana, 22. januarja 1928.

Odbor.

†
Pokrajinska zadruga knjigovozov itd. v Ljubljani sporoča tužno
vest, da je preminul njen dolgoletni vestni in zaslužni načelnik,
gospod

Ivan Jakopič

knjigoveški mojster.

Pogreb prerano umrlega se vrši v torek ob 2. uri popoldne iz-
pred hiše žalosti, Sv. Petra c. 67.

Slava njegovemu spominu!

V Ljubljani, dne 23. januarja 1928.

†
Obrtniško društvo v Ljubljani naznanja svojemu
članstvu pretužno vest, da je po dolgi in mučni bolezni zatisnil
svoje trudne oči naš zvesti član in odbornik, gospod

Ivan Jakopič

knjigoveški mojster, član načelstva Zveze obrtnih zadrug,
načelnik Pokr. zadruge knjigoveških mojstrov itd.

Tovariši obrtniki izkažimo našemu delavnemu članu svojo po-
slednjo čast, in spremimo ga na njegovi zadnji poti polnoštevno
v torek, dne 24. t. m. ob 2. uri pop. izpred hiše žalosti Sv. Petra c. 67

Ljubljana, dne 23. januarja 1928.

Odbor.

†
Veliki Mojster je poklical k sebi svojega neumor-
nega delavca, zvestega člana našega načelstva, gospoda

Ivana Jakopiča

knjigoveškega mojstra, načelnika Pokraj. zadruge knjigovozov,
odbornika Obrtniškega društva v Ljubljani i. t. d.

Ohranimo vnetemu delavcu v obrtniškem pokretu
veren spomin! Pokoj njegovi blagi duši!

Ljubljana 23. januarja 1928.

Načelstvo Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani.

Družabnika

z dolgoletno trgovsko prakso sprejme
takoj stara, dobro upeljana trdka
žitne stroke v Sloveniji. Cenj. po-
nudbe na oglasni oddelek „Jutra“
pod „Družabnik“.

Družabnika se išče za Graz

prvovrstna trgovina z modnim blagom
na najzibavnejšem prostoru. Samo po-
nu in ki s kapitalom naj se oglašijo pod
5. 80.000— do 100.000 — „9545“ na
Kienreich Anz. Ges Graz, Sackstr. 4.

Svetovno znane original EMALIRANE

prave

Lutzove peči

prvovrsten fabrikat tvornice Wwe LUTZ &
SOHNE BLUDENZ

IN EMALIRANJE Z NAPISOM

ima v Jugoslaviji v zalogi samo tri. MATE
GUZELJ, Ljubljana. Šiška. Jernejeva cesta
šte. 5 (blizu cerkve Sv. Jerneja), na dvori-
šču pod hišo Celovška cesta 58.

Narodna čitalnica v Kamni-
ku naznanja, da je umrl njen
soustavovitelj in častni član,
gospod

Jože Adamič

v visoki starosti 84 let.

Pogreb se vrši v torek 24.
t. m. ob pol 4. uri popoldne na
pokopališče na Žale.

Pokojniku ohranimo časten
spomin!

V Kamniku, 22. januarja 1928.

ODBOR.